

El perill del 5%

El resultat de les eleccions del 13-J ha posat a prova més que mai el sistema polític valencià heretat de la transició. D'una transició en què els partits centralistes pactaren unes regles polítiques per al País Valencià amb la clara intenció de foragitar del sistema determinades minories. Clar i ras, la barrera del 5% de vots necessaris per obtenir representació a les Corts que imposaren pretenia deixar-ne fora aquells partits que representaven els actors del conflicte civil valencià. En especial els procedents de l'espectre

nacionalista –no tan minoritaris però sí fragmentats– que amb les seues tesis posaven en perill, segons alguns, la cohesió territorial de l'estat. Podríem dir que d'alguna manera s'equiparà simbòlicament els catalanistes amb els comunistes i nazis de l'Alemanya de la guerra freda, únic país del món

democràtic occidental que, amb Grècia, manté la barrera del 5%. Però el País Valencià ni era l'Alemanya ixent del III Reich i amenaçada pel bloc soviètic, ni tampoc una Grècia amb l'extrema dreta tocant a les portes. D'altra banda, l'existència durant tots aquests anys d'un nacionalisme extraparlamentari sociològicament importantíssim, no ha fet més que complicar encara més les coses.

Ara, el 5% ha deixat sense representació dos cents mil valencians, quasi el 10% del seu cens electoral i ha abocat el país al llindar d'un bipartidisme que no es correspon amb la seua realitat social, més plural que no dóna a entendre l'actual composició política del Parlament.

El cas és que el Bloc Nacionalista Valencià (BNV), amb el suport de més de cent mil vots i per a penes

uns milers, torna a ser condemnat a l'extraparlamentarisme, en la pràctica a la quasi inexistència política.

D'altra banda, Unió Valenciana (UV), amb uns resultats lleugerament superiors als del BNV, també queda fora de l'hemicicle.

I encara caldrà veure què passarà d'ací a quatre anys amb Esquerra Unida, que en aquestes eleccions a penes si ha sobrepassat el 5%.

Així doncs –i amb aquest sistema més que qüestionable des d'un punt de vista democràtic–, només dos partits, el PP i el PSPV-

PSOE, tenen possibilitats reals en un futur d'entrar a les Corts valencianes i per tant de decidir la política del país.

La barrera del 5% va nàixer fruit d'una anomalia, d'una visió equivocada de la realitat política valenciana i ha acabat convertint el País Valencià en un país irreal políticament si ens fixem en la com-

posició política que queda a les Corts malgrat els resultats electorals. A mig termini les conseqüències d'aquest sistema només poden ser negatives per als interessos dels valencians. Generaran un monolitisme polític contrari a la mateixa filosofia de la democràcia, la qual s'inspira en el respecte a la diversitat. Fet i fet, l'estabilitat imposada per les majories polítiques pot provocar per davall d'ella la inestabilitat –potser fins i tot que revengista– d'algunes minories no representades. Unes minories, cal dir, quantitativament gens menyspreables des d'un punt de vista electoral. Aquesta tendència al bipartidisme que tan clarament s'ha apuntat amb els resultats del 13-J a les mans no pot ser bona de cap manera per a la societat valenciana. La classe política haurà de reflexionar-hi seriosament, obrir el debat a la societat. ■

“La barrera del 5% fou fruit d'una visió equivocada de la realitat política valenciana i ha acabat convertint el País Valencià en un país irreal políticament.”

GALERIA

73

El Palau de la Música de València en clau de jazz

Mario Reyes

Des del 30 de juny fins al proper 14 de juliol el Palau de la Música acollirà la III edició del Festival de Jazz del Palau.

OPINIÓ

11

No ens precipitem

Jordi Fortuny

13

Estaté respon

Fabià Estapé / Toni Canís

13

Nens explotats

Miquel Ramon

15

Propòsits valents

Oriol Cortacans

16

Taurons gormands

Martí Domínguez

17

El marc català de relacions...

Jordi Gutiérrez / Xesús B. González

18

A llaor d'Àngel Colom

Ramon Barnils

El poder, per a què?

J. J. Pérez Benlloch

Reformes

Pau Viciano

19

Serrells de guerra

Llibert Ferri

Cap a Rússia amb amor

Xavier Vinader

82

Política, país: antologia

Joan Francesc Mira